

«РЕГИОНАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ЗА АДАПТИРАНЕ КЪМ КЛИМАТИЧНИТЕ ПРОМЕНИ »

Стратегии за адаптиране към климатичните промени за МРВ (Консолидиран доклад: Северна/ Централна/ Южна Европа)

Component 4: Policy formulation

June 2011

European Union

European Regional Development Fund

Резюме

Да смекчим измененията на климата бихме могли, но да се адаптираме към тях - трябва.

У. Д. Нордхаус

Изменението на климата се явява едно от най-сложните предизвикателства, пред което трябва да се изправят съвременните политически програми, действа отвъд административните граници и изисква многостепенно ниво на международно сътрудничество за най-доброто използване на технологиите, натрупания опит и наличните средства. В този контекст, целта на настоящия доклад е да предостави на местните и регионалните власти (МРВ) на Европейския Съюз кратък документ, описващ стратегически подходи и интервенции за адаптиране към климатичните промени, които са най-подходящи в местна (регионална) перспектива. В доклада се консолидират резултатите от съвместната работа на партньорите по проекта, заедно с външни експерти, представен чрез трите(3) доклада за Стратегия за адаптиране към измененията на климата (САИК) (Северна, Централна и Южна Европа). Конкретно тя има за цел (I) да подчертае необходимостта от приемане на такава стратегия, (II) да подчертае значението на координацията на местните и регионални САИК на ЕС, (III) да подпомага МРВ в техните задачи към минимизиране на риска и нивото на въздействие на измененията на климата (ИК) в градовете и регионите на целия ЕС (IV) да проучи на потенциала и възможностите на стратегическото взаимодействие между МРВ на ЕС да се адаптират към измененията на климата (напр. общи възможности за развитие на бизнеса в специфични сектори като туризма, транспорта, инфраструктурата и др.), (V) да идентифицира вероятни конфликти между предложените стратегии (напр. интервенции в аграрния сектор на Северните европейски региони, които влияят върху конкурентоспособността на един и същ сектор в Южна Европа, и т.н.). Накратко, този консолидиран доклад насърчава многостепенна координация в отговор на феномена изменения на климата, като служи като референтен инструмент в разработването и изпълнението на САИК за европейските МРВ.

Политика за адаптиране към изменението на климата

Има доста документи и международни споразумения, свързани с климатичните промени, през последните няколко десетилетия, включително Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКООНИК), Докладът на междуправителствената експертна група по изменение на климата (2007), Конференциите в Бали (2007) и в Копенхаген (2009), Срещата на върха за правата на Майката Земя в Кочабамба (2010). РКООНИК оперира чрез

специфични процеси, които са ясно очертани, за да функционират като рамка за междуправителствени съвместни действия. МРВ играят основна роля в подпомагането на техните национални правителства да постигнат целите за намаляване на парниковите емисии и за смекчаване на антропогенните причини за ИК. По същия начин, по отношение на адаптацията, местните власти са инструктирани, или често принудени да се подготвят за въздействията на ИК и да използват по най-добрия начин инструментите, стимулите и насоките, които са предвидени от националните стратегии. На международно ниво, държавните организации действат като представители на местните власти в проектирането и изпълнението на националните планове за развитие и на стратегиите за адаптиране към ИК. Очертаването на устойчив и щадящ околната среда растеж на регионално ниво е в ръцете на местните власти, които са призовани не само да предоставят точна информация и да определят приоритети, но също и да прилагат иновативни дейности. Ясно е, че добре управляваните градски райони, служещи като средство за постигането на националните цели, са в състояние да се адаптират бързо към променящите се обстоятелства.

Политиката на Европейския съюз

Бялата книга "Адаптиране към изменението на климата: към Европейска рамка за действие" на ЕК определя рамката за намаляване на уязвимостта на ЕС към въздействията на ИК. Този документ служи като отговор на необходимостта от изграждане на координиран стратегически подход към това явление. Разликата в ефектите и в степента на ИК от един регион до друг, показва, че повечето мерки за адаптация ще трябва да бъдат приети на национално, регионално или местно ниво. Въпреки това, те трябва да бъдат подкрепени от общата рамка на интегрирани и координирани действия на международно ниво. Стратегията, която се насърчава от Бялата книга за ЕК, се основава на координацията на регионалните мерки за адаптиране към ИК, които са приети в различни сектори на обществото и между държавите-членки. Целта на рамковата стратегията на ЕС за адаптация е да се увеличи устойчивостта на ЕС към въздействията от изменението на климата. Бялата книга на ЕК "Адаптиране към изменението на климата: към европейска рамка за действие" се основава на рамка от пет оси: Здравеопазване и социални политики, Селско стопанство и гори, Биоразнообразие, екосистеми и води; Крайбрежни и морски зони, Производствени системи и физическа инфраструктура. Въпреки, че тези пет сектора са били анализирани независимо един от друг, се вижда, че има значително припокриване между тях, като дейностите от една тематична област често имат ефект върху друга.

Регионални приоритети за адаптиране към изменението на климата

Следвайки международните насоки и националните изисквания, някои регионални власти в ЕС са предприели инициатива за действие, така че да решат проблема за адаптиране към променящия се климат. Иновативните действия от страна на МРВ, обаче, са нещо повече от координиране на проекти, разпространение на резултати и формиране на съюзи. Те се осъществяват чрез градовете и местните власти така, че държавите-членки да

могат да постигнат своите национални цели за адаптиране и смекчаване, идентифицирани от всяка Национална Адаптационна Стратегия (НАС). Поради тази причина, местните и регионалните власти трябва да реализират пълния си потенциал при адаптиране към промяната на климатичните условия и да приемат иновативни техники, които са разработени чрез кратки изследвания на въздействието на ИК и техния собствен капацитет за адаптация.

Стратегии за адаптиране към изменението на климата

ЕС и неговите държави-членки предприемат активни действия за адаптация чрез разработването на стратегии, на базата на прогнози за бъдещи промени в климата. Държавите - членки на ЕС, които са приели НАС или са в процес на това са Дания (2008), Финландия (2005), Франция (2007), Германия (2008), Унгария (2008), Холандия (2008), Норвегия (2008), Португалия (2010), Швеция (2009), Испания (2006), както и Обединеното кралство (2008). Адаптирането към ИК може да бъде насочено или към намаляване на потенциалните въздействия на последиците от климатичните промени върху природните и човешките системи и общата уязвимост към ИК, или към увеличаване на способността за адаптация. По отношение на политиките, свързани с изменението на климата, има различни видове адаптация: изпреварваща, автономна, както и планирана адаптация. Изпреварваща адаптация се извършва още преди последиците от ИК да бъдат забелязани, докато автономната адаптация не представлява съзнателен отговор на климатичните стимули, но е предизвикана от екологични промени в природните системи, както и от промени на пазара или в благосъстоянието на човешките системи. Противно на тези два подхода, планираната адаптация е резултат на съзнателно политическо решение, основано на повишаване на осведомеността за това, че условията са се променили или са на път да се променят и че е необходимо действие, за да се възвърне, поддържа, или постигне желаното състояние.

Анализът на факторите и мерките за адаптация към ИК, посочва следните фактори, като ключови за подкрепа на способността за адаптация : икономически ресурси, технологии, информация / осведоменост, умения / човешките ресурси, природни ресурси, инфраструктура, както и институционална подкрепа / управление.

Мерки и действия

Отличават се следните видове мерки и действия: Предвидимо (проактивно) адаптиране, което се провежда още преди въздействието на климатичните промени да бъде забелязано, в противовес на реактивното адаптиране, което се ограничава до предприемане на действия за облекчаване на въздействието, след като то се случи. Друг вид са така наречените отбранителни / смекчаващи мерки, които се стремят да намалят отрицателните въздействия, противно на опортюнистичните мерки, които имат за цел засилване или експлоатацията на изгодните въздействия. Повечето стратегии в момента предвиждат мерки за адаптиране към ИК, които се провеждат постепенно, като бавно и с малки разходи строителство за промяна на съществуващата инфраструктура. Значителна трансформационна и културна промяна се изисква в рамките на

съществуващите организации. Мерките, които се стремят да се намали или обезсилени отрицателното въздействие зависят от степента на промяна на функциите им. За да се осигури широка адаптация към промените в климата, извън капацитета, който регионалните власти имат, е задължително да се подчертае повишеният адаптивен потенциал на други ключови участници: централната власт, местната администрация, частния бизнес и неправителствените организации, както и широката общественост. Работата по адаптацията се появява по едно и също време с признаването на необходимостта от справяне с настоящи и потенциални въздействия на ИК от правителствата, бизнеса и общностите по света. Тези елементи засягат както местната гледна точка за процесите на адаптация, така и участието на основните заинтересовани страни.

Въпреки това, съществуват редица ключови уязвимости, които трябва да бъдат разбрани, за да се идентифицират областите, които са най-изложени на риск. Те могат да бъдат описани по отношение на експозицията, чувствителността и способността за адаптация. Приоритетите трябва да се определят за уязвими системи и да отразяват характера на настоящите и потенциалните въздействия на изменението на климата. Критериите, публикувани от Междуправителствената експертна група по изменение на климата помагат за идентифициране на ключовите уязвимости, които трябва да се вземат под внимание. Има различни степени на сигурност и уязвимост, за всеки вариант на адаптация. За да се избере подходящ вариант, трябва да се отчитат следните критерии: да няма негативи (No-regret), печалба/ възможност (Profit/Opportunity), и двете страни са печеливши (Win-Win), Слаби негативи (low-regret), избягване на неустойчивите инвестиции и предотвратяване на катастрофален риск.

Стратегически екологични оценки (СЕО)

Стратегическите оценки на околната среда (СЕО) могат да се извършват като „предварителни“, по време на изпълнението на конкретна програма (междинни) или "последващи". "Предварителната" оценка се извършва по време на подготовката на плановете за действие и преди приемането им. Според Директивата за СЕО, това включва а) изготвянето на екологичен доклад, в които е вероятно да са определени ефектите със значително въздействие върху околната среда, както и разумните алтернативи и б) провеждането на консултации (с обществеността, органите по околната среда, други заинтересовани страни и с други страни в случай на трансгранично въздействие). Конкретните принципи, които са необходими, за да се гарантира жизнеспособна и надеждна Директива за СЕО са: силна воля на вземащите решения, стабилна и надеждна рамка за развитие, специфична методология и гъвкави инструменти, строго прилагане и проследяване, участие на заинтересованите страни и на широката общественост, както и хоризонталната интеграция на екологичните проблеми в социално-икономически политики. Най-общо, процесът на провеждане на стратегическа екологична оценка (СЕО) преминава през следните етапи: отсяване, определяне на обхвата, оценка, преглед, вземане на решения, екологичен доклад, изпълнение и мониторинг на

физически промени в съответните сектори, както и на административните процеси, участващи в адаптирането към ИК.

Как МРВ могат да се адаптират към промените в климата

За да се адаптират към промените в климата, МРВ трябва да обмислят широк спектър от препоръки, с акцент върху времевите рамки на дейност, синергиите, системите за мониторинг, ръководните принципи, както и примерите за приоритетни адаптивни действия. Тези препоръки главно са главно за непрекъснатата наличност на ресурси, резервен капацитет за подкрепа на операции в аварийни ситуации, потенциал за увеличаване на способността за адаптация на други ключови участници, както и мобилизирането им, и енергийната сигурност на нивото на адаптация към ИК.

Северна Европа

Основната стратегическа цел в Северна Европа е насочване към смекчаване на доминиращите въздействия на ИК в Северна Европа, където е вероятно това да става по по - ефективен откъм разходи и време начин. Очаква се последиците от ИК да се проявят постепенно, за сравнително дълъг период от време, но успоредно с много от планираните мерки, особено тези, които включват планиране на инфраструктурата и се отчитат в десетилетия. Като такива, въздействията от ИК трябва да бъдат интегрирани още от този момент в процесите на вземане на решения в секторите. Въпреки това, интегрирането на въздействията от ИК при вземането на решения изисква солидна и надеждна информационна база. Докато националните програми за мониторинг и изследвания обикновено осигуряват солидна всеобхватна информация за физическите промени в климата, наблюдението на местно ниво ще улесни по-нюансирани решения, на основа на специфичните местни условия. Много е важно това, че местният мониторинг предоставя такава информация. Докладът за Северна Европа открива значителен информационен дисбаланс между трите скандинавски страни и трите балтийски страни. Голяма част от липсата на загриженост за въздействието на ИК в балтийските държави, може да произтича от липсата на познаване на тези въздействия, особено на административно ниво (освен липсата на административен капацитет и финансов капитал за инвестиции в адаптацията процеси).

Многобройни са синергиите между северните страни. Редовният обмен на знания е от полза на всички страни в региона и ще позволи на балтийските държави, които досега са след трите скандинавски страни в приспособяването към климата, бързо да наваксат. Нарастналата информация и знания ще дадат възможност за по-добра оценка на риска в балтийските държави и ще изострят съзнанието за необходимостта за адаптиране към изменението на климата в Естония, Латвия и Литва. Досега, въпреки че въздействията от изменението на климата са сходни във всички страни, в трите балтийски държави, изглежда, не се разбира по същия начин както в трите скандинавски страни, необходимостта за адаптиране към тези рискове. От друга страна, приоритетите за приспособяване към изменението на климата в Дания, Естония, Финландия, Латвия, Литва и Швеция са подобни. Най-голямо постоянство съществува по

въпроси, свързани с Балтийско море. Това е логично, също така и много ценно, тъй като ще увеличи вероятността от координирани действия. Досега, въпреки признатата необходимост от действия, мерките за адаптиране към изменението на климата за Балтийско море като че ли изостават. В същото време сътрудничеството по други въпроси за Балтийско море е многостранно (например Хелзинкската комисия), като по този начин е дадена институционална рамка за бързи действия.

Най-малко действия, изглежда, ще са необходими в селското и горското стопанство. От друга страна, по отношение на биологичното разнообразие и Балтийско море, бързите и решителни действия ще решат успеха или неуспеха. И накрая, повече работа като че е необходима по отношение на информираността на обществото и за постигане на политически консенсус. Трябва да се заяви, че нито една от изследваните страни не е достигнала етапа, където всички заинтересовани страни да работят заедно, за адекватно и своевременно адаптиране към климатичните промени. Така например, капацитетът на системите за здравеопазване трябва да бъде коригиран, с акцент върху групите в неравностойно положение. В управлението на горите трябва да бъдат предефинирани ролята на горските стопанства и на частните собственици на земя. Кабелите за телекомуникация и електрическа енергия трябва да бъдат преместени под земята, натискът върху застрашените екосистеми трябва да бъде намален. Контрол на инвазивни видове също трябва да има, в селското стопанство – да се следи еутрофикацията и увеличаването на киселинността на почвата, да се предотврати прекомерният риболов, да се контролират възстановените местообитания и превантивното строителство. Капацитетът на системите за отпадъчни води, естественният дренаж, както и общата площ с пропусклива почва трябва да бъдат увеличени, като се има предвид, че нагоре по веригата защитата следва да бъде засилена. Също така трябва да се създадат системи за информация, предупреждение и мониторинг. Питейна вода трябва да бъде защитена. По въпроса за предотвратяване на щетите и ремонта, трябва да бъдат проучени възможностите за евакуацията на населението и индустриалните комплекси. Освен това, трябва да бъде планирано поддържането на транспортната инфраструктура и системите за здравно осигуряване. За всички предложени действия, в доклада е включено участието на заинтересованите страни.

Централна Европа

В Централна Европа приоритетите, които следва да получат най-високо ниво на внимание, може значително да варират от държава до държава. Така например, за Австрия, се дава приоритет на намаляването на наводненията и на зимния туризъм от екипа на проекта, докато за България фокусът е върху сушата, бреговата ерозия, наводненията и щетите от тях, недоразвитата транспортна инфраструктура, увеличеното потребление на енергия, както и на разходите за социални политики. В Чешката република приоритет са наводненията и управлението на водните ресурси, увеличаване на потреблението на енергия, нарастване на болестите; а за Франция съответно приоритет са градските острови на горещина, покачване на морското равнище, увеличаване на болестите, свързани с климата, увеличаване на консумацията

на енергия за климатизация, загубата на видове, летният туризъм, както и обезлесяването. Приоритетни за Унгария са наводненията и управлението на водите, влошаването на резерва от подпочвените води, както и летният туризъм; а за Италия приоритетни са екстремалните промени в честотата и силата на бурите, повишеното търсене на енергия, интензивното използване на земята и наводненията. В Румъния приоритетни области на въздействие са сушата, недостигът на вода, бреговата ерозия, наводненията и щети от тях, недостатъчната транспортна инфраструктура, както и туризмът. И накрая, за Словакия, като приоритетни се оценяват наводненията и необходимостта от внос на допълнителна енергия.

Оценката позволява комбинирането на два критерия (а) степента на вероятност въздействието да се случи и (б) нивото на въздействието върху околната среда и върху сегашната социална и икономическа ситуация във всеки регион, участващ в проекта. Тези критерии първо бяха оценени от партньорите, които отговориха на специфични анкети. Впоследствие, консорциумът, направи изводи за редица мерки за адаптация за Централна Европа. В приоритетната област за наводненията се предвижда по-добро картографиране на риска от наводнения, уязвимостта и регулиране на уязвимите земи. Трябва да се инвестира в подобряване на прогнозите за времето, в по-добри системи за предупреждение и по-ефективни евакуации, по-добра информираност на хората за риска от наводнения и по-добро прилагане на съществуващите норми на строителство, както и подобряването им по такъв начин, че новите структури са по-способни да издържат на екстремни метеорологични явления. Освен това се предлага използване на заливни равнини, вместо на диги, тъй като те ще действат като буфери за останалите области. Трябва да бъдат разработени карти на административните единици (областите) за ерозията на бреговете и щетите, и да се ускорят инвестициите в: подобрени прогнози за времето, системи за ранно предупреждение и картографиране на районите, които са под заплаха от бури. Трябва да бъде намалено деградирането на околната среда, където загубата на растителност дестабилизира брега и води до опасни свлачища. Съответно, влажните зони и плажове, които действат като естествени морски бариери срещу екстремни метеорологични явления, трябва да бъдат защитени. Също така водоснабдяването трябва да бъде защитено от замърсяване на питейната вода със солена.

В туристическия бизнес са необходими: засилено планиране, строителни стандарти и насоки за планиране за крайбрежните туристически заведения, а също подобряване на образованието и повишаване на осведомеността, както на персонала, така и на туристите. В курортите за зимен туризъм са предвидени технически мерки. Освен това, екипът на проекта предлага мерки, които могат да променят поведението в курортите за зимен туризъм, например - преход към дейности, независещи от снега. Като приоритет за човешкото здраве се определя намаляването на градските топлинни острови чрез засаждане на дървета и растителност и задължително поливане, предвиждат се инвестиции в подобряване на системите за наблюдение и предупреждение за топлинен стрес, за разпространението на алергични заболявания, особено астма; предвидени са управляващи системи за подобряване на общественото здраве. Освен това се предлага подобряване на образованието и повишаване

на осведомеността сред населението. Необходимо е подобряване на енергийната ефективност, за да се компенсира увеличеното потребление на енергия, заради затопляне на климата, а от друга страна - защита на съоръженията срещу екстремни метеорологични явления и / или преместване на инфраструктурата на по-сигурни места. Консорциумът на проекта предлага също разработване на стратегии за справяне с променящите се модели на търсенето, предвид уязвимостта на инфраструктурата, за да се приложат подходящи мерки за укрепване. И накрая, като допълнителна мярка за смекчаване се предлага диверсификация на електрозахранването в случай на срыв поради увеличено търсене, при големи горещини, или при екстремни метеорологични явления.

Южна Европа

Недостигът на вода и управлението на водните ресурси са от първостепенно значение за всички партньори от Южна Европа, на второ място са проблемите в производството на енергия и енергийната инфраструктура, но с почти същото ниво на важност. Това се отнася също и за селското стопанство, като всички региони - партньори са изправени пред влошаване на обработваемата земя и загуба на конкурентоспособност за техните продукти на европейския и международния пазар. Горските пожари, разбира се, са обща грижа за всички партньори от Южна Европа и това може да бъде още една възможност за сътрудничество и обмен на знания за това как да се адаптират към промените на климата така, че да се предпазят от предизвикване на пожари. Замърсяването е друг пример за ситуацията: за Гърция нивото на замърсяване на въздуха, почвата и морето е важно, със средна степен на вероятност, докато за Кипър замърсяването на въздуха е с ниско ниво на въздействие, без голяма вероятност да се случи; за Испания - далеч по-вероятно е да се появи замърсяване на почвата, отколкото замърсяване на въздуха, а за Франция е посочено обратното.

Тези структурни прегледи водят до заключението, че седемте обсъдени региона: Гърция, Кипър, Италия, Испания, Франция, Португалия, Малта, могат да бъдат категоризирани в три групи, които не могат да бъдат напълно отделени, но са полезни като средство за анализ на настоящата ситуация и като инструмент за предложение на нови стратегии и политики за адаптация: а) Кипър - Гърция - Малта, б) Испания - Италия и в), Франция - Португалия. Регионите на всяка група имат сходни географски и икономически характеристики и споделят общи проблеми и приоритети по отношение на въздействието на изменението на климата.

Например, регионите от Кипър, Гърция и Малта трябва да обърнат по-голямо внимание на въздействието на политиките в областта на водните ресурси, туризма и инфраструктурата, а регионите от Испания и Италия са призовани да дадат приоритет на крайбрежните въздействия; Франция и Португалия - на горите, биоразнообразието и въздействията върху здравето. Членовете на първата група споделят загриженост за проблемите и дават висок приоритет в сектори като управление на водите и сушата, недостиг на енергия и недостатъчна инфраструктура, както и значителни въздействия върху туризма.

Втората група региони най-често се занимава с въпроси като земеделска продукция и конкурентоспособност, въздействия върху крайбрежието, недостиг на вода и наводнения. За третата група с приоритет са въздействия в секторите гори, туризъм, върху здравето, биоразнообразието и земеделието.

Независимо от горната категоризация, повечето от тези Южноевропейски региони идентифицират аспекти и специфични въздействия, повече или по-малко важни и с необходимост от внимание. Сред тях са селското стопанство, управлението на водите, въздействията върху здравето, бреговете и достатъчност на енергия. По отношение на капацитета за адаптиране към климатичните промени, почти всички партньори на Южна Европа отдават голямо значение на фактори като: способност да се обработва информацията и желание на всички заинтересовани страни да си сътрудничат и да намерят общи основания. Изграждането на капацитет за адаптация на всеки регион е от решаващо значение за развитието и успешното прилагане на мерките за адаптиране.

Във времена на икономическа и финансова нестабилност като днешните, изпълнението на мерките за адаптиране може да изглежда странно или даже много трудно. Усложнения биха могли да възникнат от много източници, като липсата на гъвкавост на публичните администрации, липса на желание у публичния и частния сектор да си сътрудничат и да изградят консорциуми, неефективност на разяснителните кампании, или въздействията на изменението на климата, които го влошават все повече. Тъй като туризмът, селското стопанство, здравето на хората и ежедневието са интензивно и постоянно засегнати от последиците от изменението на климата, регионите на Южна Европа трябва да признаят, че преодоляването на някои последици и адаптирането към тази промяна със сигурност е от средно- и дългосрочна полза. В края на краищата, вече повечето от съществуващите регионални или национални стратегии или планове за адаптиране не само споменават, но считат за даденост факта, че ако страните не действат незабавно и не заплатят разходите за адаптация сега, цената, която ще бъде заплатена по-късно ще бъде значително по-висока.

Стратегически съюзи, съвместни действия и заплахи

Изменението на климата ще има сериозни последици за регионалната политика и политиката на сближаване на ЕС и трябва да се разглежда в по-широк смисъл при вземане на решения за предоставяне на техническа и финансова помощ на най-засегнатите райони. Стратегиите за адаптиране трябва да бъдат междуотраслови и разработени в рамките на регионалните стратегически съюзи и политиките на сътрудничество. Елементите на такъв подход, включително свързаните с изменението на климата синергии и заплахи, както и ключовите препоръки за МРВ, са обобщени по-долу:

1. В секторите на селското и горското стопанство, в интерес на местните и регионалните власти е насърчаването на междурегионалното сътрудничество в маркетинга на продукти на земеделието / горското стопанство / рибарството, както и действията на ниво ЕС за подкрепата на земеделски райони, които се очаква да се изправят пред постоянни проблеми, дължащи се изменението на

климата. МРВ могат да се застъпят за подкрепа на Европейската комисия за справяне с възможното постепенно преразпределение на селска работна ръка, оборудване, ноу-хау и капиталови ресурси от области, където има спад на селскостопанските дейности, към съществуващи или нови области и сектори на интерес към селското стопанство.

2. В съответствие със селскостопанската политика на ЕС за качеството на продукта, местните и регионалните власти трябва да създадат механизми за насърчаване на обмена на опит в конкретни сектори на селското стопанство, представляващи интерес, както и да търсят финансиране за създаването на устойчиви практики за използване на земята.

3. Изменението на климата, с малко помощ от технологичния прогрес, открива напълно нови възможности в областта на растителното култивиране; местните и регионалните власти трябва да използват по най-добрия начин финансирането от ЕС за повишаване на осведомеността, за обмен на опит с цел увеличаване на тези нови селскостопански възможности. Освен това, междурегионално сътрудничество трябва да бъде насърчавано за проучване на нови географски области и области на приложение на технически и селскостопански ноу-хау, разработени в Южна Европа.

4. Изменението на климата е сериозно предизвикателство за туристическата индустрия. От една страна, в Южна Европа, туризмът е в риск; защитата на икономиката на туризма от промените в климата изисква мащабно планиране на използването на земята, както и широко прилагане на екологични проекти в приоритетните области. Местните и регионалните власти да пледират за едно по-активно участие в процесите на планиране на равнище ЕС и да използват по най-добър начин наличната подкрепа на ЕО (по отношение на достъпа до финансиране, знания и инструменти за трансфер на опит, изграждане на капацитет за организационните умения) за съвместно изграждане и изпълнение на големи мащабни проекти, свързани с околната среда и много често - с междурегионалното сътрудничество.

5. От друга страна, в няколко области на ЕС, като западната и централната части на Европа, промяната на климата осигурява възможност туристическият бизнес да нарасне значително и туристическият сезон да се удължи. Местните и регионалните власти трябва да защитават на национално и на европейско равнище за един по-балансиран туристическия поток и увеличаване броя на туристите, които пътуват до дестинации извън пиковия сезон. От практическа гледна точка това би могло да означава, например, промяна на училищните ваканции, съчетано с кампания за повишаване на осведомеността за новите тенденции в планирането на почивката, за да могат семействата да си организират редовни ваканции през пролетта и есента.

6. Екстремните климатични условия като високи температури и недостиг на вода, изискват адекватни решения за подобряване на условията на живот, като, например, по-ефективното климатизиране на сгради или адекватно водоснабдяване. Както е посочено в работата на партньорите по REGIOCLIMA, голям брой добри практики вече са били прилагани от МРВ на ЕС, затова разрастването на сътрудничеството между местните и регионалните власти е от съществено значение по отношение на трансфера на добри практики в адаптацията към изменението на климата.

7. Изчерпване, изчезване, или загуба на местообитания и промени в разпространението на видовете е вероятно да се появят в някои области на

всички държави-членки на ЕС. За справяне с този проблем е необходимо трансгранично управление на флората и фауната. В тази връзка, от съседните региони трябва разработят съвместно управление на екосистемните подходи, като се отдели специално внимание на планирането на земеползването.

8. Що се отнася до измененията, които се изискват в националното управление на риска от изменението на климата, между географските области в Европа може да бъде установен орган за взаимодействие на национално ниво и в областта на гражданската защита. МРВ на областите, които са най-засегнати от горски пожари, могат работят за изграждане на флот за съвместна защита, покриване на оперативните нужди на борбата с горските пожари в общеевропейски мащаб, както и за предоставяне на средства от ЕС за обмен на опит между държавите-членки на ЕС и развитието на съответните мощности в областта на борбата с горски пожари.

9. Въздействията на изменението на климата върху градските зелени площи постепенно стават видими и когато те се съчетават с градските топлинни явления, поставят в опасност микроклимата на зелените пространства. МРВ ще спестят значителни средства чрез наемане на експерти, специализирани в проектирането на зелените площи, в избора на нови растителни видове и изпълнение на дейности по озеленяването. Освен това, местните и регионалните власти могат да използват по най - добър начин структурните фондове за проектиране на открити пространства така, че да бъдат подходящи за използване по време на екстремни (за района и сезона) климатични условия.

10. Бялата книга на ЕС за адаптиране към изменението на климата подчертава, че държавите-членки трябва да интегрират дейностите за адаптация при изготвянето на техните програми за подпомагане от Общността и това е въпрос от особено значение за инфраструктурните проекти. Местните и регионалните власти трябва да се застъпват за предоставянето на съответните технически експертни знания и финансови ресурси в рамките на контекста на структурните фондове, с цел да се гарантира, че средносрочните и дългосрочни инвестиции са " доказано климатични".

11. Излагането на населението на нараснало увеличаване на замърсяването на въздуха и високи температури в градските центрове в Южна Европа, оказва натиск (в няколко случая регионален) върху здравните системи на участващите страни. Като се има предвид, че екстремните температури обикновено съвпадат с активния туристически сезон, и с оглед на новата Директива относно правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, се препоръчва, информационните кампании за потенциалните рискове за здравето поради екстремни температури, насочени към местното население, да се провеждат не само в Южна Европа, но също така и в Северна и Централна Европа. Местните и регионалните власти могат да помогнат в това отношение чрез мобилизиране на техните мрежи за насърчаване на съответните инициативи.